28.

ILLUSTREM & MAGNIFICUM
REIPUBLICÆ VRATISLAVIENSIS
PRÆSIDEM
DN.

CHRISTIANUM
ab Hoffmansvvaldau
in Arnolds-Mühle

Sacræ Cæsareæ Majestatis
CONSILIARIUM
Castri Namslaviensis
DIRECTOREM.

præter omnium vota

Die 18. April. Anno 1679.
perenni Civium desiderio
rebus humanis placidè exemptum,
Gloria & Meritis immortalem
ferali hoc Carminis officio
ad Conditorium comitabatur

HENRICUS Mühlpfort.

VRATISLAVIÆ,
In Hæredum BAUMANNIANORUM Typographia
exprimebat GODOFREDUS GRÜNDER.

MAgnæ Animæ exuvias, diffracta habitacula carnis,
Et quantum potuit Libitinæ infringere cæca
Sævities, Lacrumas inter planctusq; Quiritum,
Horrisonos gemitus, truncataq; murmura Vulgi
Efferimus; Mens alta suo contermina Cælo
Astra supergreditur, plaudens victricibus alis,
Seque reposcenti jam libera sistit Olympo.
Ereptus Pater est Patriæ; Nox ingruit atra
Et circum Tenebræ Tempestatumq; procellæ
Involvunt trepidas spissâ caligine Mentes.
Quid querar, aut sileam? Tot in uno Funere condi
Ingentes Animi dotes, & pondera Rerum.
PRÆSES enim manibus Charitum limatus ad ungvem,
Naturæ excellentis Apex, & Meta suprema
Humani Ingenii, delapsum Ancile Deorum,
Et conturbatæ Pignus venerabile Breslæ
Divinos oculos claudit, Lingvæque silenti
Justitium indicit, toties quæ flectere Cives,
Quæque Palatinas sacrati Cæsaris aures
Mulcere, & fandi depromere melq; rosasque
Sueta, tacet; quanta est, tumulatur Marmore, Suada,
Quæ valida Herculeis Mentes vincire catenis.
Depositum prægrande Poli, Vir rebus agendis
Cœlo teste datus, quem mox de Matre cadentem
Pierides fovere sinu, Lauroque comanti
Incinxere Caput, qui Cunis jam Jove dignus
Visus, & innatum generosæ Mentis acumen
Vix Puer ostendit, mox cum maturior ætas
Vividiorque calor solidaret corpore nervos,
Æthera transabiit; veluti se fulminis Ales
Librat, & ardentis radiantia tela diei

Sustinet

Sustinet immotis oculis, dignamque paterno
Se probat incubitu; Mentis rapidissimus ardor
Haurit opes, quas Belga sagax, animosaque Galli
Horrea habent, Anglusque sinu prægnante recondit.
More Apis in certas distingvit singula cellas,
Quæ vitæ civilis iter documenta ministrat.
Ulterius nec passa moras vis ignea mentis
Erupit, nobisque diem fulgore sereno
Imbuit, & Patriæ Lucem, radiosque refundit.
Arcana Imperiorum, ars abstrusissima Regni,
Ut modo stringantur, rursus laxentur habenæ,
Et populus Proteus placido se temperet æquo,
Nota illi: Zephyris conspirant vota secundis,
Ut sacrum Patrum numerum, Vultusque verendos
Impleat, & capiat, meruit quas dextra, secures.
Scandit Ebur, Veneranda Dice, Jus, Fasque, Fidesque
Visa latus cinxisse, suamque Astræa bilancem
Credidit elati manibus terrasque reliquit.
Non unquam vultu magis est læta sereno
Bratesilea Parens sibi quæ præsaga spopondit
Omina fausta status, certa incrementa Salutis.
Par vigor, & prudens sapienti pectore acumen
Perplexos rerum nodos, dubiique recessus
Dissecuit, Maris infidi sat gnarus Vlysses
Sirenum scopulos, & inhospita littora Civi
Qui præterveheret, Ponti obluctantibus undis.
Cunctorum communis amor; Si fasque, rigorque
Verteret armatas horrenda in crimina leges,
Ultor, & afflictæ rursus fidissima parti
Tutela & Portus, cui suspirantis egeni
Stridula vox, Viduæ lacruma, ætatisque minoris
Pendens causa strophis, nutum miserentis ocelli,
Elicuit, justamque malis promptamque medelam.
Mox ingens patuit Famæ Laudisque Theatrum,
Per cunctos Fortuna gradus raptavit euntem.
Non

Non secus ut mediâ surgit venerabilis Idâ
Cedrus opaca comis, quæ Cœlum vertice pulsat,
Quam subter fugiunt Volucres, pictæque cohortes,
Quamque colunt & mella cavis cœlestia condunt
Nectaris artifices. Hominum consultus Apollo
Sic *Hoffmanswaldau* gratam venientibus umbram
Et creperis Oracla dabat plus Delphica rebus.
Litibus attritis, & cuncta asperrima passis
Inter præcipites Pharus extitit alta ruinas.
Ah quoties toto jactatos æquore, proram
Post tot naufragii tabulas advertere terris
Jussit, & in Portus fidâ statione recondi!
Non tam sollicitè dilectæ Conjugis ora
Ardet amans, ac ille sacro perculsus amore
Arsit inexhaustis Breslæ emolumenta medullis.
Non sic virgineum Mater studiosa cubile
Servat, delusura Procos sub limine stantes;
Ac Heros Fortunam illibatumque vigorem
Nativasque notas decoris, perque omnia sparsum
Membra Venustatis semper vernantis honorem,
Assereret, Breslamque suam sine nube serenam
Virgineam & molli spectaret pace quietam.
Undique fumabat Belli furialis Enyo,
Quæ Deus & Cæsar tribuit Chelidonia nobis,
Civibus Isæo explicuit torrentior amne
Celsus Atlas *Hoffmanswaldau* Phœnixque Senatus.
Fama loquax rerum diviso ebuccinet Orbi
Imperium Augusti pacis dulcedine florens,
Occlusas Jani valvas, Martisque sacellum,
Quod secura quies, quod læta licentia plebis
Aurea Saturni simularit tempora prisci.
Nil grave, nil durum, nil illætabile falces
Præsidii videre tui: inconcussa sonârunt
Templa Dei laudes, Victrix Astræa Tribunal
Obtinuit, Cives haud fictum nomen Honestas
Moribus

Moribus, obſequiis & vultu & voce probavit.
Non Titi laus ſola fuit ſervare ruentes,
Et placido Cives vultu dextraq; beare:
Plus oculis dilectus erat, propriæq; ſalutis
Auſpiciis PRÆSES; ſemel hanc vidiſſe recentis
Solatî grande inſtar erat; concurrere Cives,
Huncq; ſuum Solem, cunctis per amabile Sidus,
Indeflexa acies oculorum ubicunq; ſecuta eſt.
Poſtquam feralis trepidam vox verberat Urbem,
Quod terræ exoſus plusquam ſervilia Regna
Spiritus effracto Breslæi Antiſtitis antro
Incola ſidereæ felix ſucceſſerit Aulæ,
In lacrumas Quiris omnis abit, clamorq; ululatusq;
Exoritur, rabido ungve genas & pectora rumpunt
Attonitæ Matres, Pueri, innuptæq; puellæ
Ante fores pullo mœſtæ gradiuntur amictu;
Et, quos ſera ætas incurvat prona ſepulchro,
Adveniunt titubante gradu, baculoque tremente
Et ſimul ingeminant: Hominum decus atq; Voluptas
Noſtra Salus, noſtrumq; Caput, noſtra Anchora Vitæ
Quippe *Hoffmanswaldau* properis immergitur umbris;
Spiritus imperio qui cuncta movere capace
Noverat, & quem nos thyrſo Pietatis adacti
Imbibimus, per quem nos vivere cœpimus, ore
Hauſimus, & cunctis animati membra medullis
Viximus, in tenues fugiens dilabitur auras.
Quo ruis ô *Patriæ Pater*, ô ſanctiſsime Cuſtos
Juſtitiæ, ô Vindex Legum, pars altera Vitæ
Vel vitâ potior, Leti penitrabile frigus
Has Charitum ſedes Vultus, Themidisque penitral
Pectus, & os, Suadæ quod Regia viva tenebit.
Ah liceat gelidis manibus ferre oſcla ſuprema!
Ah oculos liceat media jam morte natantes
Claudere, & in noſtro paulum halitus ore moretur!
Nos tibi quod charum eſt, vel viſcera noſtra vovemus,
Mortalis liceat ſi Vitæ ſiſtere pauſam.
Collacrumans reboat tantis ululatibus æther,
Imbribus aſsiduis dans argumenta doloris.
Sed quorſum me Luctus agit? Mens obruta fluctu
Triſtitiæ, & morbi cruciatibus exſternata
Non meminit paſſas ingentia damna Camœnas.
Haud noſtræ tantum Præſes venerabilis Urbis,
Verum toto Helicone Stator, quin totius Orbis,
Quà modo diffuſum cumulata Scientia Lumen
Sparſit, & ullus honor divinis Artibus extat,
Præſes, & Ingenii Dictator & Arbiter ævi,
Æternaturos retulit ſuper Aſtra Triumphos.
Nutavit Cyrrhæus Apex, tremefactaque Pindi
Jugera, diruptis fulgur vomuere Cavernis.
Caſtalis exiguo vexavit rore lapillos
Hauſtus ab Aonidum fletu, tenuataque pasſim
Flumina deſeruere ſacras Aganippidos undas.
Permesſi ad ripas, reſonans ubi vallibus Echo
Incinuit toties ferali murmure Funus;
Najades Dryadesque ferunt, longo ordine planctus
Congeminaſſe ſuos, Lauro, vittisque ſolutis
Ubera crudeli laniaſſe in vulnera palmâ.
Projecit Phœbus cytharam, nervosque reſcidit,
Exoſus cantus, damnans vocalia plectra,
Inque Cupresſiferas jusſit ſe vertere ſilvas,
Æternas Lauros ſacrorum præmia Vatum:
Nec referat nobis Mæandri flumina mendax
Græcia, Amyclæi reſonantia gutture oloris;
Præſidis ad Tumulum vaſtis clangoribus æther
Cygnorum niveam demiſit (credite,) nubem,
Lugubres canerent qui fracto gutture leſſus.
Plangite vos Cygni, vos carmina plangite Olores,
Candidior PRÆSES nive, lacte ſerenior albo,
Divini Princeps Cantus, mille inter olores
Sublimi capite, & longâ cervice coruſcus
Innu-

Innumeras meruit conferto in agone coronas.
Quin mihi jam dempta deformis casſide Pallas
Marcentes vultus inarataque Tempora rugis
Oſtentat, queruloque in pectore plurima volvit,
Et lacrumis major dolor eſt vitalia rodens.
Muſarum lugente Choro quid reſtat ad Vrnam
Quod mea vel Pietas, quodque obſequioſa Voluntas
Solvere ritè queat? tanto impar Vena dolori
Enodes numeros, ruptos lumbagine hiatus
Carminis eluctabitur, & modo trama figuræ
Corporis ut ſupereſt, ſic nil niſi pellis & oſſa,
Ingenii maciem frigusque fatebitur ultro.
Non his Inferiis, non iſtâ Thuris acerrâ
Maxime, quos genuit Nutrix mea Bresla, Virorum,
Afficiendus eras, nec enim faſtigia Laudum
Exæqũare poteſt dextræ ægrotantis Arundo.
Gloria Te dudum Populis, quâ Sidus utrumque
Currit, in Exemplum poſuit, ſeclique ſtuporem,
Ipſe Tibi æternam Meritis poſt Funera Laudem
Per tot limatorum operum Monumenta parâſti;
Ipſe Tibi æternos generoſi Sangvinis ortus
In Natis, Patrii qui viva imitamina Vultûs
Munimenta Domus, & Stirpis fulcra dediſti.
Si Deus, ex æquo, qui noſtros temperat annos,
Exiguas Vitæ tantùm donaverit horas,
Forte erit illa dies, quâ Te vivacibus odis
Jure canam, & totum moveam ſub Pectore Pindum.

3496